



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Institutionum Juris Canonici Sive Primorum totius Sacrae
Jurisprudentiae Elementorum. Libri Quatuor**

Febeo, Francesco Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1704

VD18 13560743-001

Tit. IV. De Sacramento Confirmationis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63052](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63052)

cognat. spirit. & ex cit.c.2. Trident. Ubi etiam additur similem cognationem contrahi inter baptizantem, & baptizatum, baptizatique patrem, ac matrem; & quod si alii, ultra designatos, baptizatum tetigerint, cognationem nullo pacto contrahant: De hoc impedimento resulante ex cognatione spirituali sermo etiam recurret infra, ubi de Sacramento Matrimonii.

T I T. IV.

De Sacramento Confirmationis.

1. Quemadmodum homo postquam carnaliter natus est, augmentatione opus habet, & virium corroboracione; ita quicunque spiritualiter regeneratur per Baptismum, corroborari debet per gratiam Spiritus Sancti, per quam armatus, & instructus confirmetur ad pugnam: & ad hoc fuit à Christo Domino institutum Sacramentum Confirmationis, ex c. *Spiritus Sanctus 2. de Consecr. dist. 5. & Trid. sess. 7. de Confirmatione can. 1. & 2.*

2. Usus hujus Sacramenti fuit à primis usque Ecclesiæ temporibus ex institutione Christi, quidquid in contrarium dixerint recentiores haeretici, contra quos late disputat Bellar. to. 2. Controv. lib. 2. Videri etiam potest Suar. Doctor Eximius tom. 3. in 3. p. disp. 32. scđt. 1.

3. Ma-



3. Materia tremota hujus Sacramenti est Chrisma confectum ex oleo, quod nitorem significat conscientię, & balsamo, quod odorem significat bonę famę, per Episcopum benedicto, ex Florent. *in instruct. ad Armenos, &c. un. de Sacra Unctione*, Materia proxima est unctionis Chrismatis per Episcopum benedicti, ea ratione, qua in præced. tit. n. 7. dictum est, materiam proximam Baptismi esse ablutionem. Debet autem ea unctionis per manum Episcopi fieri in fronte confirmandi, ubi verecundia fides est, in figuram Crucis sub hac verborum forma: *Signo te signo Crucis, & Confirmo te Christi, ne videlicet Confirmatus Christi nomen confiteri erubescat, & præcipue Crucem ejus, quæ Judæis est scandalum, gentibus autem stultitia, ex Flor. in loco cit.*

4. Ordinarius Minister Confirmationis est Episcopus, c. de his 3. de consecr. dist. 5. c. Presbiteri 119. de consecr. dist. 4. c. quanto 4. de consuet. Trid. sess. 7. de Confirm. can. 3. & Flor. in cit. decreto fidei ad Armenos. Ex speciali tamen & extraordinaria delegatione Summi Pontificis posse simplicem Sacerdotem ex rationabili, & urgente admodum causa ministrare Sacramentum Confirmationis Christi per Episcopum confecto, docent passim Authores, sumiturque ex c. Pervenit 1. dist. 95, ipsumque Concilium

lium Florent. in loco citato asserit, legi id aliquando factum esse per Apostolicæ Sedis dispensationem ex rationabili, & urgente admidum causa.

5. Sed & opus est, ut sit Episcopus proprius confirmandi: cum enim licita ministratio hujus Sacramenti exigat jurisdictionem in personam cui Sacramentum ministrandum est; nemo potest, quantumvis Episcopus, alienum subditum confirmare, sine debita facultate, ut ex omnium sententia tradit Sylvester v. Confirmatio divina q. 5. Suarez. to. 3. in 3. p. disp. 38. sect. 2. in fine, & Castrop. tract. 20. punto 9. num. 7. Item ex Trid. sess. 6. de refor. cap. 5. debet Confirmatio ab Episcopo in propria diœcesi ministrari: alias si in aliena diœcesi irrequisito proprio Episcopo hoc Sacramentum etiam sibi subditis ministraret, esset ipso jure suspensus ab exercitio Pontificalium. Illud quoque diligenter servandum ab eo est, ut non nisi Chrismate eo anno consecrato utatur in administratione Sacramenti: si enim veteri (nisi præoccupante morte)uteretur, peccaret mortaliter, ut sumitur ex Epist. 2. Fabiani Papæ c. Quoniam 19 de sent. excom. in 6. juncta ibid. Glos. ver. dubium non existit. Et cap. Si quis de alio 121. de consecr. dist. 4. ubi est fermò de unctione Chrismati, quæ fit in Baptismo, est autem major ratio de unctione.

unctione Confirmationis, ut recte notat Suar.
in loco supra citato.

6. Omnibus baptizatis ministrari debet hoc Sacramentum, ut pleni Christiani inveniantur, ex c. 1. de Consecr. dist. 5. & nonnisi semel, cum sit de genere eorum Sacramentorum, quæ characterem imprimum , adeoque reiterari non possunt, ut supra dictum est in hac secunda parte Institutionum tit. 2. num. 8. Non tamen debet ministrari pueris antequam usum rationis habeant: non enim Confirmatio ad salutis necessitatem instituta est, sicut Baptismus; sed ut ejus virtute optime instructi, & parari inveniremur, cum nobis pro Christi fide pugnandum esset: ad quod sane pugnæ genus pueros qui adhuc usu rationis carent, nemo aptos judicarit, ex Catec. Rom. B. Pii V. 2. p. c. 3. n. 14.

7. Inde fit, ex eod. Catech. ibid. n. 15. ut qui adulta jam ætate confirmandi sunt, si hujus Sacramenti gratiam, & dona consequi cupiant, eos non solum fidem, & pietatem afferre, sed graviora etiam peccata , quæ admiserunt, ex animo dolere oporteat. Quia in re etiam elaborandum est, ut peccata etiam prius confiteantur, & Pastorum cohortatione ad jejunia , & alia pietatis opera suscipienda incitentur, admonenturque laudabilem illam antiquæ Ecclesiæ consuetudinem renovandam esse, ut nonnisi jejuni, hoc Sacramentum susciperent,

8. Et-

8. Effectus Confirmationis multiplex est. Primo enim est augmentum gratiæ per Baptismum receptæ, ut Christianus audacter Christi confiteatur nomen, ut dicitur in cit. decreto Conc. Florentini. Dixi *augmentum gratiæ*: quia Confirmatio numeratur inter ea Sacra menta, quæ dicuntur Sacra menta vivorum, eo quod per se postulet suscipientem esse in gratia constitutum. Alius quoque ejusdem effectus est speciale auxilium suo tempore concedendum ad fidem absque ullo timore, cum opus fuerit, confitendam, ut docet communis Theologorum sententia teste Suar. to. 3. in 3. p. disp. 34. sect. 2. Alius denique effectus est character indelebili ter Animæ inhærens, unde reiterari non potest, ut paulo ante indicatum est, sumiturque ex c. de homine 9. de consecr. dist. 5. & ex Trid. sess. 7. de Sacramentis in genere can. 9.

9. Præter reliquas solemnitates in Confirmatione adhibendas, quæ videri possunt in Pontificali, etiam illa servatur, quam servari diximus in Baptismo; ut videlicet interveniat Patri nus, qui teneat confirmandum. de quo ritu sermo est in c. Si quis filiastrum 2. & c. De his 6. 30. q. 1. ejusque ratio recte traditur à Catechis. Rom. in loco supra citato n. 14. quia videlicet sicut qui progreditur ad certamen, indiget aliquo, cuius arte atque consilio doceatur Adversarium vincere; ita qui Sacramento Confirmationis quasi firmissime

firmissimis armis tectus, ac munitus, descendit
in spirituale certamen, cui æterna salus propo-
sita est, indiget duce, ac Monitore; quale mu-
nus suscipitur à Patrino.

10. Sicut autem, ex supradictis, in Baptismo
contrahitur spiritualis cognatio inter Patri-
num, & baptizatum, ejusque Patrem & Ma-
trem, necnon inter baptizantem, & baptiza-
tum ejusque Patrem, & matrem; ita & in Con-
firmatione cognatio similis contrahitur, quæ
pariter non egreditur Confirmantem, & Con-
firmatum, illiusque Patrem & Matrem, ac Te-
nentem, ut decrevit Trid. *sess. 24. de refor. ma-*
trim. c. 2. de qua cognitione sermo etiam erit
infra ubi de Sacramento Matrimonii.

T I T. V.

De Venerabili Eucharistia & Sacramento.

1. EXcellētissimum, inter omnia reliqua, Sa-
cramentum est Eucharistia in qua præter
id quod est cæteris Sacramentis commune nem-
pe symbolum esse rei sacræ, & invisibilis gratiæ
formam visibilem, illud excellens, & singulare
reperitur, quod reliqua Sacraenta tunc pri-
mùm sanctificandi vim habent, cum quis illis u-
titur; at in Eucharistia ipse sanctitatis Author
ante usum est, ex Trid. *sess. 13. cap. 3.*

2. Hos